TEATRE AUDITORI SANT CUGAT
quinze_temporades

(Hevel) Fotografia: Fernando Marcos

2 hores
amb intermedi

Compañía Nacional de Danza

Director Artístic: Nacho Duato

Divendres 30 de novembre, 22h
Dissabte 1 de desembre, 22 h

PROPERS ESPECTACLES

Exhaurides les localitats

TEATRE
Carta d'una desconeguda
de Stefan Zweig
amb Emma Vilarasau
12 i 13 de desembre. 21 h
14 de desembre. 22 h

MÀGIA
Luis de Matos
Enigma
21 de desembre. 22 h

MÚSICA
Soweto Gospel Choir
African Spirit
22 de desembre. 20 h
23 de desembre. 19 h

22.12
Exhaurides les localitats

MÚSICA
Concert de Nadal
Orquestra Simfònica
Sant Cugat
27 de desembre. 21 h
28 de desembre. 22 h

VENDA DE LOCALITATS
93 589 12 68
www.teatre-auditori.santcugat.cat

Entitats benefactores

obra social caixaterrassa

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

Diputació Barcelona
xarxa de municipis

SANT CUGAT HOTEL & RESTAURANT

Col·labora

Agraïment

LA VANGUARDIA

CATALUNYA RADIO

Ajuntament de Sant Cugat

WINGS OF WAX

África Guzmán – Dimo Kirilov
Luisa María Arias – Fabrice Edelmann
Ana Gonzaga – Gentian Doda
Kayoko Everhart – Amaury Lebrun

Fotografia: Alberto Aja

Estrenada pel Nederlands Dans Theater, al Lucent Danstheater de La Haya, el 23 de gener de 1997.
Estrenada per la Compañía Nacional de Danza, al Teatro Calderón de Valladolid, el 17 de maig de 2007.

Wings of Wax *(Ales de cera)* de Kylián es refereix a Ícar, que ha volat tan alt que el sol fa fondre la cera de les seves ales. El mite apareix reflectit al famós quadre de Brueghel, *Paissatge amb la caiguda d Œcar.*

La coreografia s'inicia amb una imatge dramàtica i fascinant: un arbre despullat, penjant del revés, amb les arrels a l'aire sobre l'escenari. Al seu voltant, un focus penjat a poca alçada dibuixa un enorme cercle. Els ballarins amb vestits foscos ajustats, emergeixen del fons negre, per ser absorbits de nou cap a ell. Kylián ha aconseguit crear un treball de gran bellesa i expressivitat.

Música
Heinrich von Biber, *Mystery Sonatas - Passacaglia per a solo de viol* - (1676); John Cage *Meditation Music —Prelude for Meditation per a piano preparat* - (1946/48) (*Edition Peters, Londres*); Philip Glass, *Quartet de Corda n m. 5 - Moviment III* - (1991), Johann Sebastian Bach, *Variaci n m. 25 i Adagio en Sol menor —arranjament per a tercet de corda*, de Dimitri Sitkovetsky- de les *Variacions Goldberg BWV 988* (1742).

Coreografia
Jiri Kylián

Figurins
Joke Visser

Escenografia
i disseny de llums
Michael Simon

Adaptació tècnica
il·luminació
Kees Tjebbes

Posada en escena
Roslyn Anderson

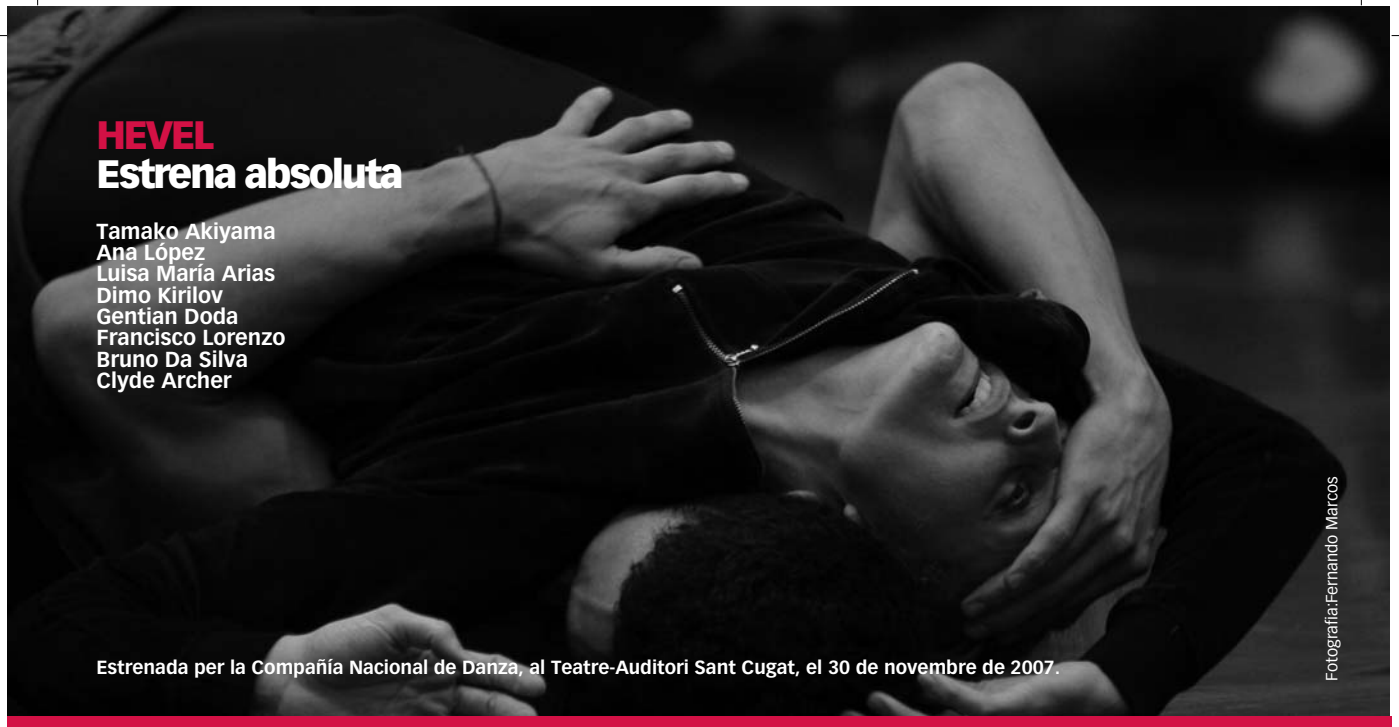

HEVEL
Estrena absoluta

Tamako Akiyama
Ana López
Luisa María Arias
Dimo Kirilov
Gentian Doda
Francisco Lorenzo
Bruno Da Silva
Clyde Archer

Fotografia:Fernando Marcos

Estrenada per la Compañía Nacional de Danza, al Teatre-Auditori Sant Cugat, el 30 de novembre de 2007.

En l'antiga poesia hebrea, la paraula Hevel formava part del repertori d'imatges que, com aigua, ombra o fum, s'utilitzaven per descriure la fragilitat i el caràcter efímer de la condició humana. Potser el seu ús més destacat es troba en el començament del llibre de la Bíblia, habitualment anomenat Eclesiastès (Qohelet I, 2).

Hevel va quedar fixada en la versió de la vulgata com a vanitas, i d'allà, vanitat. *Hevel Hevelym hakol Hevel: Vanitas vanitatum, omnia vanitas*. En traduccions modernes del text trobem propostes com "buit", "vapor", o fins i tot, "malbaratament" (Erri De Luca: "sprecco"). Des de la tradició hebrea, la *B blia de Ferrara* (1553) tradueix, concisa: "res de res, el tot-res". Hevel (Abel) és el segon fill d'Adam i Eva, assassinat pel seu germà Caïm. D'acord amb la història bíblica, la seva fou la primera mort d'un ésser humà. El significat de la paraula ressona de forma simbòlica, però clara, en el seu nom. És en el seu ús com a *vanitas*, com a "no-res", "lapsus", "buit", que Hevel té aquí el seu significat.

Coreografia
Nacho Duato

Música
Pedro Alcalde
Sergio Caballero

Disseny d'escenografia
Jaafar Chalabi

Disseny de llums
Brad Fields

ES—
TRE—
NA—

GNAWA

Fotografia: Fernando Marcos

30 de novembre
Tamako Akiyama
Stephanie Dalphond
Ana Tereza Gonzaga
África Guzmán
Ana María López
Inês Pereira
Marina Jiménez
Clyde Archer
Gentian Doda
Fabrice Edelmann
Dimo Kirilov
Francisco Lorenzo
Mathieu Rouvière
Joel Toledo

1 de desembre
Tamako Akiyama
Stephanie Dalphond
Luisa María Arias
Kayoko Everhart
Soojee Watman
Susana Riazuelo
Lucía Barbadillo
Bruno Da Silva
Jean Philipe Dury
Stein Fluijt
Dimo Kirilov
Randy Castillo
Héctor Torres
Joel Toledo

Estrenada per la *Hubbard Street Dance Chicago*, *al Joan W. and Irving B. Harris Theater for Music and Dance*, el març de 2005.
Estrenada per la *Compa a Nacional de Danza, a l Euskalduna de Bilbao* (Festival Dantzaldia), el 4 de novembre de 2007.

A **Gnawa**, el coreògraf continua amb la línia iniciada a Mediterrania, intentant transmetre, a través del moviment, la sensualitat del paisatge, la sensibilitat dels seus habitants… Amb una suggerent música repleta de sons espanyols i nord-africans, **Gnawa** captiva amb el seu fulminant poder i la sensual elegància, combinant l'espiritualitat i el ritme orgànic del Mediterrani.

**Gnawa* és el nom que reben al Marroc i altres llocs del Magrib els membres d'una sèrie de confraries místiques musulmanes caracteritzades pel seu origen sub-saharià i per l'ús dels seus cants, danses i rituals sincrètics com mitjans per arribar al trànsit. El terme es refereix, també, a l'estil musical de reminiscències sub-saharianes practicat per aquestes confraries o per músics que s'inspiren en elles. És un dels gèneres principals del folklore del Marroc.

Coreografia
Nacho Duato

Música
Hasan Hakmoun/
Adam Rudolph
(*Gift of the Gnawa*, *Ma Bud Allah*);
Juan Alberto Arteche
i Javier Paxariño
(Finis Africae, "*Carauari*");
Rabih Abou-Khalil,
Velez, Kusur i Sarkissian
(Nafas, "*Window*")

Figurins
Luis Devota
i Modesto Lomba

Disseny de llums
Nicolàs Fischtel
(A.A.I.)

Director Artístic
Nacho Duato

Ballarins Principals
Tamako Akiyama
Luisa María Arias
África Guzmán
Ana María López
Yolanda Martín
Susana Riazuelo
José Carlos Blanco
Bruno Cezario
Gentian Doda
Jean Phillipe Dury
Isaac Monitor
Dimo Kirilov

Cos de Ball
Liu Balocchi, Lucía Barbadillo, Stephanie Dalphond,Kayoko Everhart, Ana Tereza Gonzaga, Christelle Horna, Marina Jiménez, Inês Pereira, Soojee Watman, Clyde Archer, Randy Castillo, Fabrice Edelmann, Stein Fluijt, Amaury Lebrun, Francisco Lorenzo, Mathieu Rouvière, Joel Toledo, Héctor Torres

Coordinador Artístic
Hervé Palito

Repetidors
Yoko Taira i Thomas Klein

Pianista
Carlos Faxas

Regidor
José Álvaro Cotillo

Fisioterapeuta
Luis Gadea

Massatgista
Mateo Martín

Gerent
Carmen Bofarull
Difusió i Premsa
Maite Villanueva
Ajudant de Difusió
Luis Tomás Vargas
Producció
Sonia Sánchez
Ajudants de Producció
Francisco Javier Serrano, Cristina González, Luis Martín Oya *(Producci en gira)*
Administració
Aida Pérez
Personal
José Antonio Beguiristáin
Ajudant de personal
Cristina Sánchez
Manteniment
Ana Galán
Director Tècnic
Marcelo Suárez
Ajudant del Director Tècnic
Ricardo Virgós
Maquinària
Francisco Padilla, César Recuenco
Electricitat
Lucas González, Juan Carlos Gallardo
Audiovisuals
Jesús Santos, Pedro Álvaro
Sastreria
Ana Guerrero *(Cap)*, Valeriana Bon, Sagrario Martín, Carmen Ortega
Utilleria
José Luis Mora
Magatzem
Reyes Sánchez
Recepció
Miguel Angel Cruz, Teresa Morató, Federico Cordero

La *Compa a Nacional de Danza* es va crear el 1979 amb el nom de *Ballet Nacional de Espa a Cl sico*, i va tenir com a primer Director a Víctor Ullate seguit de Maria de Ávila (1983) i de Maya Plisetskaya (1990).

La incorporació del coreògraf i ballarí Nacho Duato com a Director Artístic de la Compañía Nacional de Danza, el juny de 1990, suposà un canvi innovador en la història de la formació. Duato estava decidit a fer del ballet una companyia amb identitat pròpia, en què, sense oblidar els preceptes clàssics, es derivés cap a un estil més contemporani. Amb aquest fi s'inclouen al repertori de la companyia noves coreografies creades específicament per a ella, juntament amb altres de contrastada qualitat reconeguda en nombroses companyies internacionals. Així mateix, Nacho Duato aporta a la Compañía Nacional de Danza el seu treball com a coreògraf, alabat per la crítica mundial i premiat pels especialistes.

Arran de l'estreta relació que d'ençà del 1996 existeix entre la Compañía Nacional de Danza i el Teatre-Auditori Sant Cugat, tenim el gran honor d'oferir-vos l'estrena absoluta de la coreografia Hevel de Nacho Duato.

GOBIERNO DE ESPAÑA MINISTERIO DE CULTURA INSTITUTO NACIONAL DE LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

(Hevel) Fotografia:Fernando Marcos